

Z'verwandle-n-in e wirklig' Leid
Ihr' heimlig' schadefrohe Freid!

Un so allei si d'ganze Zit,
Das geht mr nimmig, das isch nit,
Mi Hüs isch mir efange z'still,
Do mag me sage, was me will,
Me müess doch o fir d'Gsellschaft làwe,
Me ka doch glicklig si dernewe.

Schön, das heiss ich d'Eh' vertheidigt!
Doch los, Schang, wenn's Di nitt beleidigt,
So wott i o mi Wörtle gà:
Die, wo Dü jetzt im Sinn hasch z'nàh,
Hat bis dohi sich güet ufg'fiehrt,
Doch weisch Dü, eb se nitt changiert?
Ob sie sich nitt, wie's vielmol geht,
Emol mit Jüngere versteht?
Un Dich vielleicht nur thüet awende,
Fir z'zahle, was sie thüet verschwende?

Ne Mänge schint als brav un güet
Un we me se hirothe thüet,
So thüet's eim noher gar gli reie.
Me hört se-n-allewil nur schreie
Un schelte-n-iwer alle Lit;
Dr Mann hat Unrecht d'ganze Zit
In allem, 's isch ihr einerlei,
Wenn er sàit „jo“, sàit sie g'wiss „nei“,
Un so thüet sie mit ihrem Handle
Dr Eh'stand in e Höll' verwandle!

Un wenn se-n-erst als jalouse werde!
Derno, Schang, hat uf dere-n-Erde
Ne Mann kei riehig Stindle meh!
Er derf als nimm vor d'Thüre geh
Me passt 'm uf un laüft 'm no,
Me thüet 'n kei Secund verlo!

Se hiete-n-eim grad as wie Drache,
Me thüet e Schelm nitt mehr bewache!

Ich kànt Dr noch viel sage hit,
Doch will i Di verschone mit.

Das alles sin nur Schwätzereie;
Ich glaüb nitt, ass es mich wird reie,
Die, wo mir ihre Händle git,
Die hat die Fehler alle nitt.
Doch wenn's emol sich drum sott handle,
Ass sie sich thàt eso verwandle,
Un ass ich's nimmig kànt vertrage,
So thàt ich ihr ganz riehig sage:
Ich sieh, mir mien vonander scheid,
Fir noch mehr Unag'nàhm's z'vemeide,
Mr kàne-n-uns halt nitt versteh,
Do hasch Di Theil, un jetzt kasch geh!...

Jà, meinsch Dü, Schang, das geht eso?
Meinsch Dü, De kasch Di Fraü verlo,
Me stellt eim nitt nur so uf d'Gasse!
Fir das müess d'Fraü o z'friede si,
Die losst's nitt kumme bis derthi,
Se hätt jo Nieme meh' fir z'quäle,
Derno kasch halt nit anders wähle,
De müesch afange z'procetiere,
Das geht dr Fraü grad, 's dispetiere!
Glaüb mir, se thüet nitt mehr verlange,
Ne Sü, wo sie ka so erlange,
Isch ihr viel lieber as weiss was,
Wo sie beku kànt ohne das;
Un hasch derno Di Geld dra g'wendet,
Weisch Dü, wie sich das Alles endet?
Am End vom Lied, das wirsch Dü sàh,
Müesch Dü se wieder züe Dr nàh!

